Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-04-13

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 3 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10768

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 1)13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 30.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΑΤΕ ΕΡΥΘΡΟΔΑΝΟΝ

Πολλάκις ἐγράφη, ὅτι ἡ ποικιλία τῶν προϊόντων δύναται νὰ συντελέσῃ, ἂν μὴ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπίδοσιν τῆς ἡμετέρας νήσου, ἀλλὰ τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς νῦν οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῆς. Δὲν εἶνε ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν, ὅτι καὶ οἱ μάλιστα αἰσιόδοξοι δὲν ἀμφισβητοῦσι τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου καχεξίαν καὶ ὅτι καὶ οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φροντίσωσι κυβέρνησις καὶ ὑπήκοον, ὅπως ὡς τάχιστα βελτιώσωσι τὸ παρὸν καὶ φύγωσι τοὺς τοῦ μέλλοντος κινδύνους. Ἄλλοστε ἐγράψαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ καλλιεργία τινῶν εἰδῶν θὰ ἐξυπηρέτει τὰ συμφέροντα τῶν γεωργικῶν καὶ ἐμπορικῶν τάξεων τῆς Κύπρου, καὶ ὑπεδείξαμεν τὸ ἄνισον, οὗτινος ἡ καλλιεργία ἐκλιποῦσα σχεδὸν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπανελήφθη ἀπό τινων ἐνιαυτῶν τελεσφόρως καὶ ἐπωφελῶς, ὡς βεβαιοῦται, ἐν τισι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήσου. Τὸ ἄνισον (γλυκάνισος) πλὴν τοῦ Μόρφου, ἔνθα καλλιεργεῖται, ἠδύνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐπίσης καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ὕδατα. Ἀλλὰ, πρὸς τῇ τοῦ ἀνίσου καλλιεργίᾳ, ἂς καλλιεργήσωμεν καὶ τὸ ἐρυθρόδανον (ριζάρι). Ἡ βοτάνη αὕτη ἐν τοῖς παρελθοῦσι χρόνοις ἦτο εἰς ἡμᾶς χρυσοφόρος, ἀλλ' αἱ νεώτεραι χημικαὶ σκευασίαι κατέστησαν τὸ ἐρυθρόδανον ἄχρηστον εἰς τὴν βιομηχανικὴν καὶ οἱ παραγωγοί, ἅτε μὴ ἀμειβόμενοι ἐπαρκῶς, κατέλιπον καὶ τούτου τὴν φυτείαν καὶ καλλιεργίαν. Τύχῃ ὅμως ἀγαθῇ, ἀπό τινος ἡ ζήτησις τοῦ εἴδους ἐπαναφαίνεται, ἀλλ' ἡ προσφορὰ ἐλλείπει. Δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς τοὺς λόγους, τοὺς προκαλέσαντας τοῦ εἴδους τὴν ζήτησιν, εἰκάζεται ὅμως ὅτι αὕτη ἀπορρέει ἐκ τῆς χρωστικῆς ἀτελείας τῶν μέχρι τοῦδε χρωστικῶν ὑλῶν καὶ τῆς ἀνεπαρκείας αὐτῶν εἰς τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀνάγκας τῆς βιοτεχνικῆς. Ταῦτα ὅμως δὲν διαφέρουσιν ἡμᾶς πολύ· ὅ,τι κυρίως ὁ παραγωγὸς θέλει νὰ εἰξεύρῃ, εἶνε ὅτι θάμειφθῶσιν οἱ κόποι του· τοῦτο ἐξασφαλίζει αὐτῷ ἡ ζήτησις τῆς σήμερον, ἥτις δὲν φαίνεται παροδική, ἀλλὰ μηνύεται σταθερὰ καὶ ἔμμονος. Πληροφορούμεθα, ὅτι αἱ τῆς σήμερον τιμαὶ τοῦ ἐρυθροδάνου ἀμείβουσι τὸν γεωργὸν καὶ δύναται νὰ ἐπιδοθῇ οὗτος εἰς τὴν καλλιεργίαν τοῦ εἴδους. Ὁ διαφερόμενος ἂς ζητήσῃ πλατυτέρας πληροφορίας καὶ θὰ τύχῃ βεβαίως τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν παρὰ τῶν παρ' ἡμῖν ἐμπόρων, πρὶν ἢ ἐπιλάβηται τοῦ ἔργου.

Πᾶσα ἀναβολὴ εἶνε ἐπιζήμιος καὶ οἱ καιροὶ δὲν ἐπιτρέπουσι λόγους καὶ μόνον αἰτιάσεις· ὀφείλομεν νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας καὶ νὰ ἐγερθῇ ζωηρὰ ἡ ἰδιωτικὴ ἀρχεβουλία, ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀδρανοῦσα· ἡ ἀμέλεια φθείρει ἡμᾶς καὶ ἡ ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἐλπὶς ἐξασθενίζει τὰς ἡμετέρας δυνάμεις καὶ ἐπὶ μᾶλλον δυσχεραίνει τὸ παρόν. Ἐν Ἀμμοχώστῳ οἱ καλλιεργοῦντες ἄλλοτε τὸ ἐρυθρόδανον ἐκαρπώσαντο ἱκανὰ ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα, ἅτινα ἡ φιλεργία αὐτῶν ἀντικατέστησε διὰ τῆς καλλιεργίας τῶν ἑσπεριδοειδῶν· ἀφοῦ ὅμως τὰ δένδρα ταῦτα ἔπαθον ὑπὸ ψωριάσεως καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν θεωρεῖται δυσεπίτευκτος, τό γε νῦν, κάλλιστα θὰ πράξωσιν ἐὰν ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν καλλιεργίαν τοῦ ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου εὐδοκιμοῦντος ἐρυθροδάνου. Ἔχομεν πάντα λόγον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι οἱ εἰς ἀμεσωτέρας σχέσεις πρὸς τοὺς γεωργοὺς εὑρισκόμενοι οὐδενὸς θὰμελήσωσιν, ὅπως ὑποδείξωσι τὰ ἐκ τῆς καλλιεργίας τοῦ ἐρυθροδάνου ὠφελήματα εἰς τοὺς παραγωγούς, ἅτινα ἐμμέσως καὶ τὴν ἐμπορίαν ὠφελοῦσιν.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι εἶνε καιρὸς ἐνεργείας, καιρὸς ἔργων καὶ πᾶσα ἀναβολὴ εἶνε ζημία μεγίστη, ἣν μάτην θὰ πολεμήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διότι αὕτη φρικαλεωτέρα θὰ καταλάβῃ ἡμᾶς. Ἡ ἀδιαφορία ἐντεινομένη ὑπὸ κενῶν ἐλπίδων ὑποτρέφει τὴν δυστυχίαν καὶ ὁ χρόνος προϊὼν κοιμίζει τὴν πρὸς ἐνέργειαν ροπήν, ὡς ἐξοικειοῖ τὸν ἀδιαφοροῦντα πρὸς τὴν κακόζηλον κατάστασιν καὶ παρασκευάζει ὀλέθριον τὸ μέλλον καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ τόπου. Ἡ ἐνέργεια ὅμως εἶνε τὸ βάθρον εὐτυχοῦς μέλλοντος καὶ εἰς ταύτην ὀφείλομεν νὰ προσηλωθῶμεν ἅπαντες, ὅπως παρασκευάσωμεν ἡμέρας εὐτυχεστέρας καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ἐπιγενεστέρους.

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΝ ΤΟ ΤΡΑΥΜΑ

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Τῇ συντάξει τοῦ «Νέου Ἔθνους».

Ἰδοὺ τέλος πάντων μετὰ 15ετῆ ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικὴν διοίκησιν, καθ' ἣν διὰ πολυειδῶν καὶ πολυωνύμων φόρων, καὶ δὴ καὶ τοῦ ἀκριδικοῦ λεγομένου, ἀπερροφήθη καὶ ἡ τελευταία ρανὶς τοῦ αἵματος τοῦ δυσμοίρου λαοῦ, ἐπὶ τέλους καὶ ἀφοπλίζεται οὗτος, δυνάμει ἀδικαιολογήτου καὶ μᾶλλον τυραννικῶν ἢ φιλελευθέρων ἀρχῶν ὄζοντος νόμου, καὶ οἰονεὶ δεδεμένος χερσί τε ποσί τε, ἀφίεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κακούργων, οἵτινες μόνοι κέκτηνται τοῦ λοιποῦ τὸ προνόμιον νὰ περιφέρωνται ἔνοπλοι ὡς μὴ πειθόμενοι τοῖς νόμοις· ἀλλὰ τί κακὸν ἐποίησεν ὁ πολυτλήμων οὗτος λαός, ὥστε μόνος ἐξ ὅλων τῶν τῆς ὑφηλίου λαῶν, νὰ κριθῇ ἄξιος τοιαύτης τιμωρίας; λαὸς τοῦ ὁποίου φιλησυχώτερον, φιλονομώτερον καὶ πειθαρχικώτερον δὲν ἔχει νὰ δείξῃ ἡ παγκόσμιος ἴσως ἱστορία; διότι λέγουσιν οἱ προτείναντες τὸ τοιοῦτο μέτρον φονεύει τὰ ἄγρια πτηνά, εἰς ἃ ἡ κυβέρνησις ἀνέθετο τὴν καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, καθ' ἧς αὕτη δὲν ἴσχυσεν, ὡς ὁ Σαΐδ πασσᾶς ἐκεῖνος, καὶ μετὰ σπατάλην πολλῶν χιλιάδων λιρῶν, ἃς ἀπεμύζησεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τοῦ ἀφοπλιζομένου λαοῦ· ἀλλ' ὦ Λυκοῦργοι καὶ Σόλωνες κλπ. ἀφοῦ ἡ μὲν κυβέρνησις διὰ τῶν πράξεών της ὁμολογεῖ, καὶ ἂν αὐτὴ σιγήσῃ, οἱ λίθοι κεκράξονται, ὅτι δὲν ἴσχυσε, μεθ' ὅλην τὴν σπατάλην μυθώδους χρήματος, νὰ καταστρέψῃ τὴν ἀκρίδα, ὁ δὲ λαὸς τῇ φωνάζει καὶ σεῖς ἀκούετε: λάβε ἐμὲ σύμμαχον, πρᾶξον ὅ,τι σοὶ λέγω καὶ θὰ καταστραφῇ ἡ ἀκρὶς ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ Σαΐδ πασᾶ: διατί περιφρονεῖτε τὴν συμμαχίαν τοῦ δαπανῶντος λαοῦ καὶ ὑποστηρίζετε τὴν μετὰ τῶν πτηνῶν, καὶ μάλιστα πτηνῶν διαμαρτυρομένων, ὅτι δὲν εἶνε ἀκριδοφάγα; πᾶς εὐάγωγος λαός, καὶ τοιοῦτος εἶναι (ἐκτός τινων ἐξαιρέσεων) ὁ κυπριακός, πείθεται τοῖς ἄρχουσι, διὰ τί δὲν ὑπεστηρίξατε κἂν ἁπλῶς τὴν προστασίαν τῶν ἀγρίων πτηνῶν, ὅπως διετύπωσε τοῦτο ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ προέβητε εἰς ὃ προέβητε; ἐσκέφθητε ἄρά γε ποίαν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ἀπροστατεύτως ἐγκαταλελειμμένου λαοῦ ἐλάβετε; ἐσκέφθητε τέλος πάντων ὅτι διὰ τοιούτων νόμων πολλὰς πηγὰς πλούτου, οἷον κτηνοτροφία, ἐμπορία, γεωργία κλπ. στειρεύουσι; καὶ ἵνα μὴ ἐκληφθῶμεν ὡς λέξεις κενὰς λέγοντες, ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα.

Μυρίας ὅσας περιστάσεις ἔχει νὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία τῶν βοσκῶν, καθ' ἃς κλέπται ἀπελθόντες εἰς μάνδρας, ἵνα κλέψωσιν, ἢ ἄλλως πως βοσκοὺς βλάψωσιν, ἀπεκρούσθησαν διά τινος πυροβολισμοῦ, ἔστω καὶ ἐν τῷ ἀέρι ριφθέντος· ἄλλας δὲ τόσας, καθ' ἃς καὶ ἐπιτυχόντες οἱ κλέπται καὶ εἰς τὰ χρησφύγετά των τὰ κλαπέντα μετενεγκόντες, ἠναγκάσθησαν ὅμως νὰ ἀποδώσωσι ταῦτα, διότι ὡπλισμένος καὶ ἄπελπις παρέστη ἐνώπιόν των ὁ βοσκὸς καὶ τὸ θρασύδειλον τῶν κλεπτῶν ὑπεχώρησεν εἰς τὸ ἄπελπι τοῦ βοσκοῦ· (ὁ ἀμφιβάλλων ἐρωτησάτω, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν δικαστηρίων Λεμησσοῦ καὶ Πάφου ἰδίᾳ, ἐνώπιον τῶν ὁποίων πολλαὶ πολλάκις προσῆλθον τοιαῦται ὑποθέσεις·) ἤδη ὅμως τί ἔχει νὰ φοβηθῇ ὁ κλέπτης καὶ τί ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς ἄμυναν ἢ τῆς περιουσίας ἢ τῆς ζωῆς ἢ καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς του ὁ δυστυχέστατος βοσκός; ἐστερήθη τοῦ ἀμυντικοῦ του ὅπλου, ἀφωπλίσθη! ἄνευ λόγου, ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας καὶ ἡ περιουσία του μένει ἀνυπεράσπιστος, βορὰ τῶν κακούργων· καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ὁ ὁπωσδήποτε ἀκμάζων παρ' ἡμῖν οὗτος κλάδος τῆς κτηνοτροφίας ἀμέσως ἐν παρακμῇ, ἐν καταστροφῇ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπορία; ποῖος ἔμπορος τοῦ λοιποῦ θὰ ἀποφασίζῃ

ἄνευ τινὸς ἀμυντικοῦ ὅπλου, ἄνευ τινὸς προστασίας κυβερνητικῆς (ἡ Ἀστυνομία, εἰς ἣν εἶναι ἀνατεθειμένον τὸ ἔργον τοῦτο ἀδυνατεῖ, ὡς ὁ παρεληλυθὼς χρόνος ἔδειξε καὶ ὁ ἐνεστὼς δεικνύει, νὰ ἐπιτελῇ τὸ οὐσιῶδες τοῦτο καθῆκόν της) ποῖος λέγομεν ἔμπορος θἀποφασίζῃ, τούτων οὕτως ἐχόντων, λαμβάνων χρῆμα νὰ ἀπέρχηται εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς πρὸς ἀγορὰν γεννημάτων; καὶ ποῖος παραγωγὸς θὰ τολμᾷ νὰ μεταφέρῃ τὸ γέννημά του εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως ἄνευ τινὸς ἐγγυήσεως, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε φέρων τὸ ἀντίτιμον τοῦ γεννήματός του, ἀφοῦ τὸ πᾶν ἐξήρτηται ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν οὐδενὶ νόμῳ πειθομένων; τί δὲ τὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῶν περιπλανωμένων ἐκείνων ἐμπόρων, οἵτινες ἐπὶ μῆνας ὅλους ἀνὰ τὰ χωρία περιπλανώμενοι, φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τά τε ἐμπορεύματα καὶ τὸ τίμημα τῶν πωλουμένων; ἰδοὺ λοιπὸν καὶ τὴν ἐμπορίαν θανατηφόρον λαμβάνουσαν τραῦμα ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ γεωργία; καὶ αὕτη ἐκτὸς τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ τραύματος πόνων, θὰ λάβῃ καὶ ἴδια τραύματα καὶ θὰ ὑποστῇ ἰδίας κλονήσεις.

Οἱ πλεῖστοι κάτοικοι τῶν ἀγόνων ὀρεινῶν διαμερισμάτων καὶ ὅλοι σχεδὸν τοῦ οἰνοφόρου διαμερίσματος Λεμησσοῦ, κατέρχονται εἰς γεωργικοὺς τόπους καὶ σπείρουσι πρὸς ὄφελος ἑαυτῶν τε καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τοῦτο πράττοντες, διαμένουσι συνήθως ἐπὶ 3 καὶ 4 πολλάκις μῆνας (θερίζοντες, ἀλωνίζοντες καὶ ἀποθηκεύοντες) ἐν ὑπαίθροις ἀποκέντρων μερῶν, ἀποκεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων, μακρὰν χωρίων, μόνοι μετὰ τῶν πεφιλημένων συζύγων καὶ τῶν προσφιλῶν θυγατέρων των μόνον ἐν μέσῳ οὐκ ὀλίγων κακοποιῶν στοιχείων. Καὶ μέχρι μὲν τοῦδε εἶχον πρὸς παρηγορίαν ἓν ὅπλον, οὗτινος καὶ χρῆσιν ἂν μὴ ἐποιοῦντο, ἐδείκνυον τοὐλάχιστον αὐτὸ πρὸς ἐκφοβισμὸν ἀπὸ τοῦδε ὅμως! δυοῖν θάτερον θὰ πράξωσιν ἢ θἀποφασίσωσι τὴν μερίδα τοῦ λέοντος νὰ δίδωσι τοῖς κακούργοις διὰ νὰ φείδωνται αὐτῶν, ἢ θὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ ἔργον τοῦτο φειδόμενοι αὐτοὶ ἑαυτῶν· καὶ τίνα πρῶτον καὶ τίνα ὕστερον τῶν κακιῶν τοῦ νόμου τούτου νὰ καταλέξωμεν; Ἂς φέρωσι περίστροφον ἢ πιστόλιον, λέγουσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ νόμου, ἅτινα δὲν ἀπαγορεύονται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἂν ὁ τυχὸν δύναται νὰ ἀμύνηται διὰ περιστρόφων καὶ πιστολίων, δύναται νὰ ἐπιτίθηται καὶ δι' αὐτῶν καὶ τότε ποῦ ἡ περιστολὴ τῶν ἐγκλημάτων; ἄρα ὁ νόμος, ἢ φάσκει καὶ ἀντιφάσκει, ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπὸς εἶνε ἄλλος τις, ὅστις μὴ δυνάμενος ἀφόβως τε καὶ ἀκινδύνως νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, πρὸς τὸ φῶς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ, κρύπτεται ὑπὸ τὰ πρίσματα τῆς προστασίας τῶν ἀγρίων πτηνῶν καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περιστολῆς τῶν ἐγκλημάτων· ὅπως ποτ' ἂν ᾖ σταύρωσον, ὦ δύστηνε λαὲ τὰς χεῖρας καὶ μὲ τὴν παραδειγματικὴν Ἰώβειόν σου ὑπομονήν, διότι ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται, στῆθι θρηνῶν τὴν τύχην σου, θρηνῶν τόσον τὸ ὑλικόν, ὅσον καὶ τὸ ἠθικόν σου ναυάγιον. διότι σὲ ἀποστέρησαν τέλος οἱ καλοὶ πατριῶται καὶ τοῦ μόνου ἀμυντικοῦ ὅπλου σου, οὗτινος σπανίως μὲν ἔκαμνες χρῆσιν οὐδέποτε δὲ κατάχρησιν, καὶ ἔπραξαν τοῦτο, μὴ ἀγνοοῦντες βεβαίως, ὅτι εἰς τοιοῦτον νόμον, ὡς καὶ εἰς πάντα ἄλλον, μόνοι οἱ τίμιοι, μόνοι οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι θὰ ὑπακούσωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ κακοῦργοι διότι τότε δὲν θὰ εἶναι τοιοῦτοι. Μήτοι δὲν ὑπάρχουσι νόμοι ἀπαγορεύοντες τὸ κλέπτειν, τὸ φονεύειν, τὸ λῃστεύειν καὶ ἐν γένει πᾶσαν κακίαν; καὶ ὅμως ὑπάρχουσι καὶ κλέπται καὶ φονεῖς καὶ λῃσταὶ καὶ κακοῦργοι, διὰ τί; διότι τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· ὁ μὴ λοιπὸν πειθόμενος τοσούτοις ἄλλοις νόμοις θὰ πεισθῇ τῷ νεοφανεῖ τούτῳ; οὐχὶ βεβαίως ἀλλ' ὡς πάντοτε καὶ ἐν πᾶσιν, οὕτω καὶ ἤδη, μόνος ὁ εὐάγωγος θὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνήν, «ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σὲ διατάττω νὰ καταθέσῃς τὸ ὅπλον σου» οὐχὶ δὲ καὶ ὁ κακοῦργος. Καὶ ἡ μὲν τῆς κυβερνήσεως διαγωγὴ δὲν μᾶς κουράζει τόσον διότι δὲν προὔτεινεν, ἀλλ' μιμοθέτησε μόνον τὸ μέτρον προταθὲν καὶ ὑποστηριχθέν, μᾶς σκοτώνει ὅμως τὸ ὅτι προὐτάθη καὶ ὑπεστηρίχθη τοῦτο ὑπὸ τῶν ἡμετέρων!...

(Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος, τῇ 24ῃ Μαρτίου.)

Φίλη σύνταξις,

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» ἀνέγνωμεν διατριβήν τινα, ἧς ὁ πατὴρ «Ω» προσπαθεῖ νὰ πείσῃ καὶ καλὰ τὸν κόσμον α΄) ὅτι τὸ μέτρον τοῦ 6μήνου ἀφοπλισμοῦ, εἶναι καθαρῶς φιλανθρωπικὸν πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, β΄) ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἀπῃτεῖτο ὑπὸ τῶν περιστάσεων, καὶ γ΄) ὅτι θὰ συντελέσῃ καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων. Ἡμεῖς λοιπὸν ἐναντίας ὅλως γνώμης ὄντες, ἐκτίθεμεν ἐν ὀλίγαις γραμμαῖς τὴν γνώμην μας, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ τύχῃ ξενίας ἔν τινι ἀγωνίᾳ τοῦ φίλου «Νέου Ἔθνους».

Ὁ κ. «Ω» μετὰ σύντομον κατάκρισιν τῆς πατριωτικώτατα, καθ' ἡμᾶς, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ προσενεχθείσης «Φωνῆς τῆς Κύπρου», προβαίνει εἰς τὰς θεωρίας του, καὶ ἐν πρώτοις θεωρεῖ ὡς γελοίαν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ κραταιὰ Μ. Βρεττανίαν ἐπιδιώκει τὸν ἀφοπλισμὸν ἡμῶν, ἐνῷ ἄλλους ἀλλοφύλους πληθυσμούς, ὡς τοὺς Ἰνδούς, ἐκγυμνάζει εἰς τὰ ὅπλα κ.τ.λ. Καὶ ἡμᾶς, δυστυχῶς, ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ ὡς Ἰνδούς, ἀλλ' εὐτυχῶς περισσοτέραν τότε ἢ νῦν ὁμόνοιαν ἔχοντες, ἀπεδείξαμεν αὐτῇ ὅτι δὲν εἴμεθα Ἰνδοί· ἀλλ' ἂν εἴμεθα Ἕλληνες τάχα δὲν δύναται βίᾳ νὰ μᾶς ἀφοπλίσῃ; ναί, ὅπως καὶ ὁπότε θέλῃ, ὄχι μόνον νὰ ἀφοπλίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν Κύπρον, ἀλλ' εἶνε κράτος ἀνῆκον εἰς τὴν τῶν εὐγενῶν κρατῶν οἰκογένειαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ εὕρῃ καὶ πᾶ στῇ, καὶ ἰδοὺ εὗρε τὴν προστασίαν τῶν ἀγρίων πτηνῶν πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος· ἀλλ' ἂν τοῦτο ἦν πραγματικῶς ὁ κύριος αὐτῆς σκοπός, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαγορεύσῃ ἁπλῶς τὸ φονεύειν τὰ ἄγρια πτηνὰ καὶ ὁ νόμος θὰ εἶχε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα; ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλον σκοπὸν ὁ νόμος, κατὰ τὸν διατριβογράφον τῆς «Σάλπιγγος», τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων, ὅπερ θὰ κατορθωθῇ, λέγει, διότι ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὅσῳ δυσχερέστερον καθίσταται τὸ ὁπλοφορεῖν, τόσῳ δυσχεραίνεται καὶ τὸ ἔγκλημα καὶ διὰ τοῦτο δὲν λυπεῖται κτλ. Ἴσα ἴσα, ἐδῶ ἔγκειται ἡ διαφορὰ τῶν γνωμῶν καὶ ἐπὶ τούτου παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς· α΄) ἂν εἶχε καὶ τοιοῦτον σκοπόν, δηλαδὴ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων, διὰ τί δὲν διετύπωσε τοῦτον σαφῶς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ; καὶ β΄) ἡμεῖς ἐσμὲν ἀκριβῶς τῆς ἐναντίας γνώμης, φρονοῦμεν δηλαδὴ ἐν πεποιθήσει, ὅτι ὅσῳ δυσχερέστερον καθίσταται τὸ ὁπλοφορεῖν εἰς τοὺς τιμίους, τόσῳ εὐχερέστερον καθίσταται τὸ ἐγκληματεῖν εἰς τοὺς ἀτίμους, διότι ὁ μὴ πειθόμενος εἰς τὸν ἀπαγορεύοντα τὴν πρᾶξιν νόμον, θὰ πεισθῇ εἰς τὸν ἀπαγορεύοντα τὸ ὄργανον; ἂν ὁ τολμῶν καὶ ἀποφασίζων, φερ' εἰπεῖν, νὰ φονεύσῃ δὲν δειλιᾷ πρὸ τοῦ ἀπαγορεύοντος τὸν φόνον νόμου καὶ δὲν προβλέπῃ ἢ μᾶλλον εἰς οὐδὲν λογίζεται τὰς συνεπείας τοῦ νόμου, θὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ἀπαγορεύοντος τὸ ὄργανον τοῦ φόνου; ἀλλ' οἱ πλεῖστοι φόνοι γίνονται λέγει, ἐξ ἐνέδρας ἤδη λοιπὸν καθίσταται περιττὴ καὶ ἡ ἐνέδρα διότι εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ θῦμά των εἶναι ἄοπλον καὶ ἡ ἐπιτυχία σχεδὸν ἐξησφαλισμένη, ἄλλως τε δύναται νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ἂν οἱ ἐξ ἐνέδρας φονεύσαντες ἦσαν ἐκ τῶν ἐχόντων ἄδειαν τοῦ ὁπλοφορεῖν; Ἄδικον λοιπόν, ἀδικώτατον θεωροῦμεν τὸ μέτρον καὶ λυπούμεθα ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι καὶ δὴ καὶ ἄνθρωποι φιλελεύθερα αἰσθήματα διεκδικοῦντες, ἐπιδοκιμάζοντες αὐτό· ἀλλ' ἀπεκδεχόμενος τὸ προσωρινὸν (;) μέτρον ὡς 6μηνον, λέγει, δοκιμήν, θὰ στέρξῃ καὶ γενικώτερα, ἐὰν πραγματικῶς ἀποβῇ λυσιτελὲς διὰ τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων· ἂν ὅμως ἀποβῇ ἀλυσιτελές, ἐπιβλαβές; τί θὰ κάμῃ; Δὲν μᾶς λέγει· ἐπειγόμενος, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ διατυπῶσαι καὶ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ πατριωτικὰς ἰδέας, ἐπελάθετο τούτου. Δὲν ἵσταται μέχρι τῆς δηλώσεως τῆς εὐαρεσκείας του ὑπὲρ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου, ἀλλὰ βαίνει καὶ περαιτέρω διὰ νὰ μεμφθῇ καὶ Ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντας καὶ ἄλλους διαχειριζομένους ἐθνικὰς περιουσίας κληρικούς, ὅτι δὲν καταβάλλουσιν ὑπὲρ τῆς παιδείας θυσίαν καὶ ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου μέριμναν, καὶ μάλιστα τοὺς καταναλίσκοντας τὸν χρόνον των εἰς συζητήσεις περὶ καὶ περί. Εἰς ταῦτα παρατηροῦμεν, α΄) ὅτι ἀρκετάς, καθ' ἡμᾶς, θυσίας καταβάλλουσι καὶ ἀρκετά, ὑπὲρ τῆς μέσης μάλιστα ἐκπαιδεύσεως δίδουσι· β΄) ὡς πρὸς τὸν ποιμενάρχην ἡμῶν, ὃν ἰδίᾳ ὑπ' ὄψει ἔχει καὶ ὃν ἰδίᾳ θέλει νὰ μεμφθῇ, τὸν ὑπενθυμίζομεν, ὅτι οὗτος πρὸ 10μήνου μόλις, μετὰ παρακλήσεις τὸν θρόνον δεχθείς, ἐδέχθη τοῦτον ὑφ' ὅρους, δι' ὧν ἓν ἀρκετὰ καλὸν ἅλμα ἐγένετο πρὸς λύσιν, ἂν καὶ καθ' ἡμᾶς εἶναι αὕτη ἡ μόνη λυσιτελὴς λύσις, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος· κατὰ τοὺς ὅρους δὲ τούτους, δίδοται τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ λαοῦ, ἵνα πᾶν περίσσευμα τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, χρησιμοποιῶσιν ὅπως καὶ ὅπου ἂν ἐγκρίνωσιν, ὥστε ὁ Ἀρχιερεὺς μένει ἀνεύθυνος, οὐδὲν δὲ τῶν μέσων, ἅτινα κέκτηται παραλείπει διά τε τὴν ἡλικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ ὠφέλειαν, ὡς μαρτυροῦσιν, ἀνθ' ἡμῶν, αὐτὰ τὰ πράγματα· γ΄) ἐρωτῶμεν τὸν κ. «Ω» τίνα ἐπωφελεστέραν χρῆσιν τοῦ χρόνου του δύναται νὰ κάμῃ εἷς Ἀρχιερεὺς ὑποδούλου λαοῦ, παρὰ καταναλίσκων αὐτὸν εἰς συζητήσεις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ; ἆ! εἶναι λυπηρόν, εἶναι δυσάρεστον, εἶναι κακὴ δι' ἡμᾶς σύστασις, νὰ φαινώμεθα τοσοῦτον ἀγνώμονες, ὥστε ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν καὶ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος νὰ ποτίζωμεν τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν μοχθοῦντας, ἄλλως τε ἡ ἠθικότης παντὸς λαοῦ δείκνυται ἐκ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων, τὰ δὲ θρησκευτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα ἐκ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν φαίνεται τρέφων πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς αὐτοῦ ἄρχοντας, ἐπιβαλλόμενος δ' εἶναι ὁ σεβασμὸς οὗτος, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν περιστάσεων εἰς τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνικὸν λαόν, ὅθεν, καθ' ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς οἱ γράφοντες ὀφείλομεν νὰ συλλογιζώμεθα ὀλίγον ὡριμώτερον καὶ νὰ μὴ ἀφίνωμεν ἀκράτητον τὸν ῥοῦν τῶν παθῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες αἱ δεχόμεναι καὶ δημοσιεύουσαι τὰ γραφόμενά μας, ὀφείλουσι νὰ τὰ βασανίζωσι καὶ νὰ τὰ κοσκινίζωσι καλῶς πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των. Ταῦτα διὰ τὸν «Ω» διὰ δὲ τὸν «Λυκοῦργον (οὐχὶ τῆς Σπάρτης) τῆς «Ἀληθείας», ἀναμένομεν ἰδεῖν τὸ τέλος.

Λεμησσὸς τῇ 27 Μαρτίου 84.

Ψ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῆς νήσου ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας. Ἐν Λευκωσίᾳ ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν ὁ κ. Καταλάνος, καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ, ἐν δὲ τῇ Λεμησσῷ οἱ κ. κ. Νικόλ. Κλ. Λανίτης, δικηγόρος, καὶ Μ. Δ. Φραγκούδης. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐφωταγωγήθησαν πολλὰ καταστήματα, πυροτεχνήματα δ' ἐκαίοντο ἀπὸ τοῦ «Κέντρου τῶν Φιλελευθέρων.

—§—

Χειμερινὰς ἡμέρας διερχόμεθα. Τόσον ἄφθονοι βροχαὶ ἔπεσαν κατ' αὐτὰς ὥστε δὲν μένει οὐδ' ἴχνος ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ συγκομιδὴ ἐφέτος θὰ εἶνε πλουσιωτάτη. Ἀλλὰ ποῦ ἡ μακαρία ἐκείνη ὁδός, ἥτις θ' ἀγάγῃ τὰ προϊόντα μας εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως;

—§—

Ὁ στρατηγὸς Allan ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς ἐκ τῆς νήσου. Διάδοχός του δὲν διωρίσθη, ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης Brok θέλει ἐκτελῇ καθήκοντα ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ μέχρι Σεπτεμβρίου, ὁπότε τὸ εἰς Πολεμίδια σταθμεῦον ἡμίταγμα τῶν Connaught Rangers ἀπέρχεται τῆς Κύπρου. Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι τὸ μέλλον ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς Rangers ἡμίταγμα Σκώτων δὲν θὰ ἔλθῃ. Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε!

—§—

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κρούσματα χολέρας, ἐξ ἧς προὔκυψαν καί τινες θάνατοι. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν θὰ λάβῃ ἐν καιρῷ τὰ δέοντα μέτρα πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀπευκταίου. —§—

Ὁ ἀστυνόμος Λάρνακος ἔντιμος E.J Chetwynd μετατίθεται εἰς Λευκωσίαν, διορισθεὶς ἐκγυμναστὴς τῶν ζαπτιέδων. Ἄγνωστος ὁ διάδοχός του.

—§—

Λέγεται ὅτι ἐν Λεμησσῷ μετατίθεται ὁ ἀστυνόμος Ἀμμοχώστου λοχαγὸς C. Wodehouse καὶ ὅτι ὁ κ. P. Ongley διορίζεται ἀστυνόμος Ἀμμοχώστου.

—§—

Ὁ τέως διοικητὴς Κυρηνείας κ. R. Fisher ἀπῆλθε διὰ τοῦ αὐστριακοῦ.

—§—

Ὁ ἀστυνόμος Λεμησσοῦ ἀντισυνταγματάρχης κ. Tankerville Chamberlayne διωρίσθη Τελώνης Λάρνακος, ἀντὶ τοῦ κ. Morton, προβιβασθέντος εἰς Κεντρικὸν Ταμίαν.

—§—

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἰσχάτως συγκροτηθέντος δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ θανόντος Ε. Τόμας ἔληξαν. Τὸ δικαστήριον ἐπείσθη, ὡς ἐμάθομεν, ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν ἐνόρκων, ὅτι ὁ θάνατος δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς ἀνακαλυφθείσης ἐπὶ τοῦ ἐκταφέντος νεκροῦ, ἀλλ' ἦν φυσικός.

—§—

Φορτηγίς τις πλήρης σίτου ἀνήκουσα εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐναυάγησε σήμερον περὶ μεσημβρίαν ἐν τῷ ὁρμῷ Λάρνακος. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἕτερον δυστύχημα συνέβη.

—§—

Τὴν 21ην Μαρτίου ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἡ κλήρωσις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Οἱ ἐξαχθέντες ἀριθμοὶ κατὰ τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα» εἰσὶν οἱ ἑξῆς: 113,557., 37,564., 145,593., 97,549., 113, 875., 26,021., 146,222., 51,539., 100,845. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ὁ πρῶτος κερδαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 70,000 εἰς χρυσὸν, ὁ δεύτερος 10,000, ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος 2,500 ἕκαστος καὶ οἱ λοιποὶ ἀνὰ 1,000 δρ. ἕκαστος.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐπεσκέψατο τὸν λιμένα μας ἡ θαλαμηγὸς «Speranza» ἀνήκουσα τῷ Sir Richard Williams—Bulkeley, Bart.

Ἤδη εὑρίσκεται ἐν Ἀμμοχώστῳ.

—§—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐπανέκαμψεν ἐκ Γαλλίας, ἔνθα ἀπῆλθε πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἰατρικῶν σπουδῶν του, ἄριστα κατηρτισμένος, ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι κ. Ε. Γ. Γλυκύς.

—§—

Τὴν 18ην ἱσταμένου ἀναμένεται νὰ καταπλεύσῃ ἐνταῦθα τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Ἀφρικανὸς πρίγκηψ» τῆς ἑταιρείας «Prince Line», τὸ ὁποῖον ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν εἰς Λεμησσὸν, Σμύρνην, Πάτρας, Λονδῖνον καὶ Ἀμβέρσην.

—§—

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν 22αν Μαρτίου ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ὁ Θεόδωρος Γενναίου Κολοκοτρώνης, ἔγγονος τοῦ στρατηλάτου Γέρου τοῦ Μωρηᾶ, ἐκ μητρὸς δὲ ἔγγονος τοῦ σουλιώτου ἥρωος Φώτου Τζαβέλλα.

—§—

Ὁ κ. Ε. Η. Hore, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς ἐπὶ χάριτι καὶ εὐγενείᾳ διαπρεπούσης δεσποινίδος Marie Cirilli. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

—§—

Πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀμμοχώστου ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ διοικητὴς κ. Β. Τράβερς, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Σ. Μ. Ἐμφιετζῆς.

—§—

Καὶ ἐν Ἀμμοχώστῳ, καθὰ γράφουσιν ἡμῖν, ἔπεσαν ἱκαναὶ βροχαὶ, δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ γεωργία ἁπάσης τῆς Ἐπαρχίας.

—§—

Ἐν Βαρωσίοις ἐπιπολάζει ὁ κακοήθης πυρετὸς, ἔθανον δὲ καὶ τινες τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσβληθέντων. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ ἀπό τινος αὐτόθι ἐγκατεστημένου ἀξιολόγου ἰατροῦ κ. Τερεζοπούλου, τὸ κακὸν ἐμετριάσθη. Διὸ καὶ ἐπεφόρτισαν ἡμᾶς, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας τῶν Βαρωσίων τῷ κ. Τερεζοπούλῳ, καθ' ὅσον μάλιστα παρέχει ἑαυτὸν πρόθυμον καὶ εἰς τὰς πασχούσας πτωχὰς οἰκογενείας ὅλως ἀφιλοκερδῶς.

—§—

Ἕνεκα ἐνσκήψεως εὐλογίας ἐν Ρόδῳ καὶ παρὰ τὴν Ἀλλαγιὰν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Καραμανίας, ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς διέταξεν ἵνα αἱ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Κύπρου ἐκεῖθεν προελεύσεις ὑποβάλλωνται εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ὑπῆρχε κρουσμά τι εὐλογίας ἢ ὕποπτόν τι τοιοῦτο, δὲν θὰ δίδηται ἄδεια ἐλευθεροκοινωνίας, εἰ μὴ ἐν Λάρνακι, ἔνθα θὰ ἐξετάζωνται ἐπισταμένως, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀρχιάτρου.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἀνεχώρησεν εἰς Βαρώσια μὲ πλουσίαν συλλογὴν βιβλίων ὁ κ. Ἀνδρέας Παν-ελλάκης. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φίλοι Βαρώσιοι δὲν θὰ χάσωσι τὴν λαμπρὰν ταύτην εὐκαιρίαν, πλουτίζοντες μὲ τιμαὶ ἀπιστεύτως εὐθηνὰς τὰς βιβλιοθήκας των.

—§—

Ὁ ἐπὶ ὑπεξαιρέσει ἐνὸς ὡρολογίου κατηγορηθεὶς ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου Λάρνακος Χριστόφορος Χριστοδούλου Βούρκα, περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἐν τινι τῶν προηγηθέντων ἡμῶν φύλλων, κατεδικάσθη σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου εἰς ἐννεάμηνον φυλάκισιν.

Θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ γράψωμεν ἔτι τινὰ εἰς ἀπάντησιν τοῦ «ἀνωνύμου» τῆς φίλης «Σάλπιγγος», πιστεύοντες ὅτι οὕτως ἐξαντλεῖται τὸ ζήτημα.

Ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς, ἡ ἔχουσα ὁπωσδήποτε συναίσθησιν τοῦ προορισμοῦ της, ἀπορρίπτει τὰς διατριβὰς ἐκείνας, αἵτινες δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ κοινὸν ὄφελος, ἀλλ' ὑπολαν θάνουσιν ἐν αὐταῖς ὑστερόβουλοι σκοποί. Ἑπομένως δὲ ἡ τοιαύτην ἀρχὴν ἀκολουθοῦσα ἐφημερὶς οὐδέποτε κινδυνεύει νὰ γείνῃ ὄργανον τοῦ διατριβογράφου, ὡς γενικῶς ἀναφέρει ὁ «ἀνώνυμος» τῆς «Σάλπιγγος.» Ἀλλὰ συμβαίνει ἐν διατριβαῖς ἀπορρεούσαις ἐξ ἀγαθῶν προθέσεων ν' ἀπαντῶσι καὶ γνῶμαι σφαλεραὶ ἢ ἐπιλήψιμοι ἢ γνῶμαι ἀμφισβητούμεναι μόνον ὡς ὀρθαί, διὰ δὲ τὰς γνώμας ταύτας δὲν εἶνε δίκαιον, νομίζομεν, νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην ἡ σύνταξις, ὁσάκις δημοσιεύῃ αὐτὰς ἄνευ παρατηρήσεων· διότι ἐπὶ τέλους εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἓν ζήτημα, περὶ οὗ ἡ σύνταξις κυπριακῆς ἐφημερίδος δὲν ἔχει ἀκόμη ἐσχηματισμένην οὐδεμίαν γνώμην. Ὅταν ὅμως δημοσιεύῃ διατριβὴν καθαπτομένην ἀδίκως καὶ ἀλόγως ἀτόμων, ἢ ὑστεροβούλως γραφομένην, οὐχὶ δηλ. πρὸς γενικὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ διατριβογράφου, τότε βεβαίως ὁ ἀναγραφόμενος δρος δὲν ἰσχύει ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τῆς εὐθύνης.

Καθ' ἣν στιγμὴν εὑρίσκεται τὸ φύλλον ἡμῶν ὑπὸ τὰ πιεστήρια τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκ Λεμησσοῦ τὰ ἑπόμενα:

«Ἑλληνικὰ θωρηκτὰ «Ὕδρα,» «Σπέτσαι,» «Ψαρά,» ἀγκυροβολήσαντα (ἐνταῦθα,) ἀναχωροῦσι παρευθὺς (εἰς) Λάρνακα. Ἕλληνες Λεμησσοῦ κατέχονται ἀκρατήτῳ ἐνθουσιασμῷ.» 1)4)94.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἀριστερὸς ψάλτης διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἁγ. Λαζάρου. Ὁ βουλόμενος ἂς κάμῃ τὴν αἴτησίν του πρὸς τὴν ἐπιτροπήν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

Κατὰ τὴν «Πάλ—Μάλ», παρὰ τὰ ἤδη ἀγγελθέντα, ὁ κ. Γλάδστων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θ' ἀποσυρθῇ καθ' ὁλοκληρίαν, εἰς τὸν ἰδωτικὸν βίον, μὴ προτιθέμενος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Λέγεται ὅτι θὰ προτείνῃ τοῖς ἐν Μιδλόθιαν ἐκλογεῦσιν αὐτοῦ ὡς ὑποψήφιον τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱὸν Ἑρβέρτον.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Η «Νέα Βιενναία Ἡμερησία» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ Λουδοβίκου Μποῦχνερ, τοῦ ἑβδομηκονταετοῦς συγγραφέως τῆς «Δυνάμεως τῆς Ὕλης». Ὁ γερμανὸς οὗτος φιλόσοφος τιτλοφορεῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ τῶν λέξεων «Η κληρονομία τοῦ αἰῶνος» καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ συνεννόησις Γαλλίας καὶ Γερμανίας εἶνε ἡ μόνη δυναμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πορείαν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐνῷ ἡ σύγκρουσις τῶν δύο τούτων χωρῶν ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ὀλεθρία ἀμφοτέραις ἐπὶ ζημίᾳ μόνον τοῦ πολιτισμοῦ.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Βιρμιγχάμης» ἀγγέλλει ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἔχει λόγους ὅπως πιστεύῃ ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ σπουδαῖα ἀπόρρητα, ἰδίᾳ δὲ λεπτομερῆ σχέδια τῶν μελετωμένων ἐν Γιβραλτάρῃ νέων ὀχυρωματικῶν ἔργων.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΑΛΙΛΑΙΟΥ.

Προκήρυξις δημοσιευθεῖσα γαλλιστὶ, ἰταλιστὶ, γερμανιστὶ, ἀγγλιστὶ καὶ ἱσπανιστὶ ἀγγέλλει ὅτι ἀνοίγονται κατάλογοι συνδρομῶν πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τιμὴν τοῦ Γαλιλαίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐδρεύει ἐν Πίσᾳ, ἔνθα, ὡς γνωστὸν, ἐγεννήθη ὁ διάσημος ἀστρονόμος τῷ 1564.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ.

Ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν προοδευτικῶν ἐν τῇ πόλει Γκαρασίκα ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν ριζοσπαστῶν. Μεγάλη συγκίνησις ἐπικρατεῖ ἐν Βελιγραδίῳ πολλαὶ δὲ συλλήψεις ἐξεχόντων ριζοσπαστῶν διετάχθησαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βουδαπέστη 2 Ἀπριλίου.—Ἡ χηδεία τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἀποθανόντος διασήμου Οὔγγρου πατριώτου Λουδοβίκου Κοσσούθου ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν μέσῳ συρροῆς ἀπείρου πλήθους ἐλθόντος ἐκ πάντων τῶν μερῶν τῆς χώρας. Οὐδὲν ἐγένετο ἐπεισόδιον.

Φριηδρισγρούη 2.— Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ πρίγκηπος Βισμαρκὸ ἀντισυνταγματάρχης Μολτκε, ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπέδωκεν εἰς τὸν πρίγκηπα αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. συντεταγμένην δι' ἐνθερμοτάτου ὕφους καὶ συνοδευομένην ὑπὸ λαμπροῦ θώρακος.

Βελιγράδιον 2.—Τὸ ὑπουργεῖον Σίμιτς ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Εἰς τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν κ. Νικολαέβιτς ἀνετέθη ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου, ὅπερ θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν τὴν τοῦ Σίμιτς πολιτικήν.

Βελιγράδιον 3.—Τὸ νέον ὑπουργεῖον κατηρτίσθη ἐνταῦθα ὡς ἑξῆς: Νικολαέβιτς, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, Λόζανιτς τῶν ἐξωτερικῶν, Βουκασὶν Πέτροβιτς τῶν οἰκονομικῶν, στρατηγὸς Παύλοβιτς τῶ στρατιωτικῶν. Τὰ λοιπὰ χαρτοφυλάκια διατηροῦνται παρὰ τοῖς τέως κατόχοις αὐτῶν.

Βερολῖνον 3.—Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπηύθυνε τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ τηλεγράφημα, δι' οὗ εὐχαριστεῖ Αὐτῷ ἐπὶ τοῖς συγχαριτηρίοις καὶ τῷ δώρῳ, προστιθέμενος ὅτι θὰ ὁπλισθῇ διὰ τοῦ θώρακος, ὡς διὰ συμβόλου τῆς εὐμενείας τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ὅτι θὰ καταλίπῃ τοῦτον τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, ὡς διαρκῆ ἀνάμνησιν τῆς εὐμενείας ταύτης.

Παρίσιοι 4.—Τὸ νομοσχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1895 ὑποβληθήσεται τοῖς βουλευταῖς τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἀμέσως.

Βερολῖνον 4.—Τὸ μέγα γενικὸν ἐπιτελεῖον μελετᾷ τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρέα σχέδια στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων.

Κοπεγχάγη 4.—Διαπραγματεύσεις Ρωσσίας καὶ Δανίας διεξάγονται αἰσίως, ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν νέας ἐμπορικῆς συμβάσεως τῶν δύο χωρῶν.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Ἐφημερίς τις, περιγράφουσα σφοδρότατον ἀνεμοστρόβιλον, ἔγραψεν οὕτω· «Διέσεισε τὰ ὄρη, ἐξερρίζωσε δρῦς, κατεκρήμνισε κωδωνοστάσια καὶ ἀφήρπασε τὸν πῖλον ἑνὸς νεανίου!»

*

Χωρικὸς εἰσελθὼν εἰς ἀσφαλιστικόν τι κατάστημα, ἐζήτησε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωήν του διὰ νὰ ἔχῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μετὰ θάνατον.

*

«Φίλτατέ μοι σύζυγε, ἔλεγεν ἄσχημος, πλὴν πλουσιωτάτη γυνὴ πρὸς τὸν σύζυγόν της, δὲν εἶμαι ὁ μόνος σου θησαυρός; — Βεβαιότατα, φιλτάτη μου, ἀπεκρίθη οὗτος, δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ἐπεθύμουν καὶ ἐγὼ νὰ σὲ ἐναποθέσω εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ πάθῃς κακόν.»

*

Ἀστεῖός τις, ἐρωτηθεὶς ποία ὥρα εἶνε, ἀπεκρίθη· «Σχεδὸν οὐδεμία. — Καὶ πῶς τοῦτο; — Διότι δὲν εἶνε ἀκόμη μία.»

*

Νεανίας κοῦφος, ὅστις εἶχε περισσοτέραν καλλονὴν παρὰ μυελόν, ἐνυμφεύθη κληρονόμον τινά, ἥτις, καίτοι κάλλιστα ἀνατεθραμμένη, πολὺ ἀπεῖχεν ὅμως τοῦ νὰ εἶνε ὡραία. Ἡμέραν δέ τινα εἶπε πρὸς αὐτὴν: «Φιλτάτη μου, ὅσον ἄσχημος καὶ ἂν εἶσαι, σὲ ἀγαπῶ, ὡς νὰ εἶσαι ὡραία.
—Σὲ εὐχαριστῶ πολύ, ἀπεκρίθη ἡ Κυρία· τὸ αὐτὸ αἰσθάνομαι καὶ ἐγώ, διότι, ὅσον βλὰξ καὶ ἂν εἶσαι, σὲ ἀγαπῶ, ὡς νὰ εἶχες πνεῦμα.»

*

Τότε μόνον δύναται νὰ ὑπάρξῃ φιλία μεταξὺ δύο γυναικῶν, ὅταν πρόκειται νὰ συνομώσωσι κατὰ τρίτης.

*

Οἱ ὅρκοι τῆς γυναικὸς εἶνε γεγραμμένοι ἐπὶ τῆς ἄμμου, καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἄνεμον καταστρέφονται.

*

Ὁ ἔρως εἶνε λακωνικὸς καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὰς σχοινοτενεῖς φράσεις· τρεῖς γράμματα, τρεῖς λέξεις, τρεῖς ἐπιστολαὶ τὸν ἀρκοῦσιν.

*

Ὀκνηρὸς ἐρωτηθεὶς διατί ἔμενε πολὺν καιρὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, «Εἶμαι ἐνησχολημένος, ἀπεκρίθη, εἰς συμβούλιον πᾶσαν πρωΐαν. Ἡ μὲν φιλοπονία μὲ συμβουλεύει νὰ σηκωθῶ, ἡ δὲ ἀργία νὰ κεῖμαι ἥσυχος· ἕως οὗ δὲ ἀκούσω τὰ δικαιολογήματα ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ λάβῃ πέρας ἡ δίκη αὕτη, τὸ γεῦμα εἶνε ἕτοιμον.

*

Ὁ Κικέρων, ἰδὼν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὅστις ἦτο πολὺ κοντός, ἐρχόμενον μὲ μακρὸν ξίφος εἰς τὴν μέσην, εἶπε· ποῖος ἐκρέμασε τὸν γαμβρόν μου εἰς τὸ ξίφος τοῦτο;»

*

«Δὲν ἐπεθύμουν ἄλλο, ἔλεγε νεανίας πρὸς Κυρίαν ἀναγινώσκουσαν, παρὰ νὰ ἦμην βιβλίον σας! Καὶ ἐγώ, τῷ ἀπεκρίθη ἐκείνη, δὲν ἤθελον λυπηθῆ ὅσα καὶ ἂν μοὶ ἐζήτουν δι' ἓν καλὸν δέσιμον!...»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

THE RALEIGH CYCLE COMPANY LTD NOTTINGHAM

ΠΟΔΗΛΑΤΑ 1894.

Τὰ ποδήλατα τῆς ἄνω εἰρημένης ἑταιρείας ἀνῆλθον ἐφέτος εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ. Ἐν τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ δὲ τοῦ ΣΙΚΑΓΟΥ ἔτυχον τῶν πρώτων βραβείων διά τε τὴν στερεότητα, τὸ ἄριστον ὑλικὸν τῆς κατασκευῆς, τὴν ταχύτητα καὶ κομψότητα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπολαύσωσι τῆς λαμπρᾶς διασκεδάσεως τῆς ποδηλασίας, ἧς σπεύσωσι νὰ προμηθευθῶσι ποδήλατα ἐκ τῆς ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ Πράκτορι

Κῳ ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εἰς Λάρνακα.

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἔχω ἅμαξαν, διχομένην ἐπιβάτας διὰ Λευκωσίαν καὶ τἀνάπαλιν, ταύτην δὲ δύναμαι νὰ δώσω ὑπ' ἐνοίκιον καὶ διὰ πᾶν ἄλλο μέρος τῆς νήσου. Ἡ ἐν λόγῳ ἅμαξά μου εἶνε λίαν εὐρύχωρος καὶ στερεωτάτη, σύρεται δὲ ὑπὸ ταχυτάτων ἵππων. Οἱ προσερχόμενοι θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἔκτακτον.

Περισσότεραι πληροφορίαι ἐν τῷ καφφενείῳ τοῦ κ. Π. Σάρδου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1894.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Οἱ θέλοντες ἁμάξας δι' ἐνοικίασιν δύνανται ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ τοιαυτας εἰς τιμὰς μετριωτάτας καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1894.

ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΧΕΙΜΩΝΙΔΗΣ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΑΡΝΑΚΟΣ—ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζῆς, συστήσας δι' ἁμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου. Αἱ ἅμαξαι τοῦ κ. Ἐμφιετζῆ διακρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεύτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων. ἀδελφῶν Ι. Δημητρίου.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὀξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ· ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 18—20 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 11—12
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 24.
Σησάμια, πρὸς γρ. 3—5 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 16 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16—17 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 330 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 185 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ὑπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέττται καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. VI.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

I.

—Βλέπω ὅτι εἶσαι ἱκανὸς καὶ πιστὸς ἀπέλληλε. Ὁ Δεὶ δὲ Βαλατάβα σ' ἐκπαιδεύεται, τὸ παρατήρησα, καὶ χαίρω πολύ. Ἐὰν ἔχῃς χρείαν τινὰ νὰ μὲ ζητήσῃς, ἐπιφάρτερον αὐτὸν νὰ μὲ τὸ ἀναγγείλῃ. Ἐξαιρετως δὲ θὰ δίδω ἀκρόασιν εἰς ὅ,τι μὲ ζητήσῃ ἐκεῖνος τῆς προσόδου σου.

Τοῦ δ' πρωτοπλαστοῦ κατευχαριστηθέντος ἐκ τῆς ἀκροάσεως ταύτης συνδιαλέξεως προσέλαβε μάλιστα ἐλάφρως ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπεσύρθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Η ΔΙΚΗ

I.

Ὅτε τὰ κατηγορητήρια ἔγιναν, ὅπερ ἐκάλει τὸν Δὸν Φραγκίσκον ν' ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς δικαιοσύνης, διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθέντος φόνου ἐναντίον ὑπηκόου τοῦ βασιλέως, ἐγένετο γνωστὸν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, πάντες μεγάλως ἠπόρησαν. Οἱ τῆς μέσης τάξεως ἄνθρωποι, καὶ οἱ τοῦ ὄχλου, δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνοήσωσιν ἀκριβῶς διὰ ποίαν αἰτίαν ἐλθὼν Φραγκίσκος δεσμώτης ὑπὸ κράτησιν εἰς τὸν Πύργον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἡ παρατεταμένη αὕτη ἐγκάθειρξις δὲν εἶχεν ὡς αἰτίαν τὴν ἐκ προαιρέσεως ἀπόπειραν φόνου τοῦ Δὸν Φραγκίσκου ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Πάντες ἐπεριμένον λοιπὸν ν' ἀκούσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης δίκης, ἐξ ἧς ἠδύναντο νὰ προκύψωσι δραματικὰ ἀποτελέσματα, καὶ οὐχὶ τῆς ἄλλης ἥτις ἤθελε λάβῃ κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰς ἀσήμαντόν τινα κατάδικην. Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ αἴτιον, ὅπερ ἔπεισε τὸν βασιλέα νὰ λάβῃ ταύτην τὴν ἀπόφασιν. Οἱ μὲν προσπάθουν νὰ ἐρευνήσωσι τὰ ἀληθῆ αἴτια, ἄλλοι εἰκάζουν παντοῖα συμπεράσματα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιστεύετο ποτέ, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἠθέλησεν οὕτω ν' ἀπαλλάξῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ Στέλλα καὶ τὸν πάππον αὐτῆς ἐκ τῆς ταπεινωτικῆς θλίψεως, τοῦ νὰ ὕψωσι τὸ ὄνομά του περιπεριεμένον εἰς ἀκαταγνωστικὴν ὑβριν, οὐτινος τὸ τελευταῖον συμβεβηκὸς, ἤθελε λάβῃ εἰς μέγα ἀκρωτήριον ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς δικαιοσύνης τοῦ βασιλέως.

Τέλος σχεδὸν δύο μῆνες παρῆλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ δεσμώτης τοῦ Πύργου εἶχε λάβῃ τὴν ἐπίσημον δήλωσιν τοῦ κατηγορητηρίου ἐγγράφου, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὰ σχέδια ἔπαυσαν καὶ αἱ πρῶται ὄχλησεις τῆς δημοσίου περιεργείας εἶχον μετριασθῆ. Δὲν ὡμίλουν πλέον περὶ τῶν ἐρώτων τοῦ νεαροῦ βασιλέως μετὰ τῆς ἐγγονῆς τοῦ ἱππότου Λοζένζο Μανδοσά. Ἡ τραγικὴ σκηνή, ἥτις ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἐρασταῦ της, καὶ αὐτὴ σχεδὸν εἶχε λησμονηθῆ. Ἔλεγον προσέτι ὅτι τὸ αἴσθημα τοῦ ἔρωτος τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν Στέλλαν εἶχε παραδόξως μεγαλοπρεπῶς. Διεστείνοντο μάλιστα ὅτι ἦτο ὅλως δεδαίου ἀπίθανον, καὶ ὅτι ἐὰν ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς προσέφερε τὸ στέμμα τῆς βασιλίσσης τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὴν Στέλλαν, αὕτη θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστα διὰ νὰ τὸ ἀρνηθῆ. Τέλος πάντων ὅτι πάντα ταῦτα ἦσαν ὀλιγονίων γυναικῶν λόγια. Ὅσον δὲ τὸν Φραγκίσκον πάντες τὸν ἐφοβοῦντο καὶ τὸν περιεφρόνησαν. Δὲν ἐδυσκολεύθησαν δὲ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι τῷ ὄντι αὐτὸς ἔπαιξε ἀληθῶς κακούργου πρόσωπον, καὶ ὅτι ἐπύγκελξε τὴν ὄψιν τῶν κλεπτῶν καὶ ἐπλήρωσε τὸν θυμαὶ Σιλβα διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν ἀδελφόν του. Δι' ὁ ἐκφράσαντο τοῦ βασιλέως, διότι δὲν ἤθελε νὰ προπαρασκευάσῃ δίκην ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, πολὺ πολὺ σοβαρῶς, ἢ ὁ φόνος τοῦ ναύτου ἐπὶ τοῦ πλοίου Κερκόν. Ἔλεγον ὅτι τοιαύτη τις πρακτικότης τοῦ μέρους τοῦ βασιλέως ἠ' ἔπεμον πρίγκηπα βασιλικῆς οἰκογενείας ἦτο τὰ μάλα ἀπερίσκεπτος. Ἰδοὺ τέλος ποῦ περιῆλθεν ἡ γενικὴ τοῦ κόσμου γνώμη ὅτε τὴν 14 Νοεμβρίου 1704 τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ βασιλέως, συγκροτηθὲν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ Πύργῳ, ἔκαμεν ἔναρξιν τῆς πρώτης αὐτοῦ συνεδριάσεως, προσκαλοῦν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, τὸν Δὸν Φραγκίσκον νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ.

II.

Δεκαὶξ πατρίκιοι, συγκαταλεγομένου τοῦ μεγάλου καγκελλαρίου, καθήμενοι σοβαρῶς ἐπὶ πλουσίων ἐδωλίων, ἀπετέλουν τὴν ἐκλεκτὴν ταύτην συνεδρίασιν τῶν εὐγενῶν τῆς Πορτογαλλίας. Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ προεδρου ἐκάθητο ἔμπροσθεν τραπέζης μετρίου μεγέθους, κεκαλυμμένης ἐξ ὑφάσματος χρώματος φαιοῦ, εἰσαγγελεὺς, ἕτοιμος νὰ ζητήσῃ τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου, ἐκ δὲ τοῦ ἀντιθέτου μέρους εὑρίσκετο νομικός τις σύμβουλος, συνήγορος τοῦ πρίγκηπος.

Ὁ κόμης Σὰν Ζουὰν, διευθυντὴς τοῦ Πύργου, ὡς ἐλέχθη τοῦτο καὶ προηγουμένως, μεταβὰς παρὰ τῷ πρίγκηπι ἔνα τῷ δηλώσῃ ὅτι τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον συνεδριάζον τὸν ἐκάλεσε ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν ἑξῆς ὑβριστικὴν ἀπάντησιν:

(Ἀκολουθεῖ.)